

אני מאשים!

ליל סיומים בתא בודד של בית-המעצר ביפו

ישבתי על המיטה ממורמר ונסערה. הרגשתי הגופנית היתה רעה מאד; היה לי חום ורעדתי מקור כל הזמן. אולם גרועה יותר היתה הרגשתי הנפשית. נראה היה לי כי מעצרי במשטרה הוא המשך ישיר לפרשת חסיפתי וחקירתה, כאילו באו חוקרי השב. במדי משטרה להשלים את מה שלא השלימו אותם חוקרים אלמוניים.

לא הייתי רעב אולם הרגשתי שאני צריך לאכול, מכיוון שמזה יומיים לא בא אוכל אל פי. דפקתי שוב ושוב על הדלת, אך איש לא ענה לי. עברו כמה שעות עד שדלת תאי נפתחה ונחזק הופיע שוטר.

„מה השעה?” שאלתי קודם כל.

„השעה היא עשר.”

„אני רוצה לדעת למה לא קיבלתי עד עכשיו ארוחת בוקר, ולמה אין כאן שוטר שיוציא אותי לבית-השמוש.”

השוטר הוציא אותי מהתא, סגר אותי בתא סמוך ונתן הוראה לנקות את תאי. כשהוחזרתי אליו, הופיעו בצורה דלת התא פניו של אדם, כנראה אסיר, ששאל אותי: „למה אתה יושב בצינוק?” מעולם לא ידעתי מהי צורתו של תא חדר מעצר. לא ידעתי מה ההבדל בין צינוק לתא רגיל. עתה, משנאמר לי שאני בצינוק, אחזה אותי חלחלה. האיש הגיש לי את ארוחת הבוקר שלי. זו היתה נשיקה עבה של לחם, ועליה מרוחה קצת ריבה. שאלתי אותו אם זו כל ארוחת הבוקר, והוא השיב: „לא, יש גם תה ודיסה, אבל בשבילך לא נשאר.” בשעה שבדק אותי הרופא הוא נתן הוראה להגיש כל שעה תה. אך חוץ מכוס אחת ששתיתי לפני כניסתי לתא, לא קיבלתי דבר. ראיתי בכך נסיון נוסף להפעיל לחץ, החלטתי שוב להתגונן. לפי דרישתי קראו לי חובש: הוא בדק את חומי ומצא שלא זו בלבד שלא ירד מאז הזריקה, אלא עלה במקצת. באותו רגע הופיע המלאך הגואל.

★ ★ ★

מדאך הגואל היה לא אחר מאשר ז'ס.מ.מ. צבי אהרוני, ממחלקת התפקידים המיוחדים במשטרת ישראל. אמרו לי להתלבש והוציאו אותי למשרד מפקד בית-המעצר, שם חיכה לי אהרוני.

אהרוני הוא גבר המתקרב לגיל ארבעים, יפה קומה, בעל שיער מכסיף. העושה במבט ראשון רושם של נשיא האגודה לצער בעלי-חיים. שלא כמונה עליו, נוביק, הנראה כעיס טורף שוחר לטרף, אהרוני הוא ההיפך הגמור: שקט וחייבני.

„נו, איך אתה מרגיש?” שאל אותי אהרוני.

התבוננתי בו במבט של כבש העומד בפני שוחטו בדחילו ורחימו. דומני שעניי מלאו דמעות.

„מה קרה?” שאל אהרוני מופתע.

סיפרתי לו כי הכניסו אותי לצינוק, כי יש לי חום, כי לא קיבלתי עד רגע זה לא תה ולא אוכל. אהרוני הטוב מיהר לברר את הפרשה עם מפקד בית-המעצר, ומיד הביאו לי כוס תה ושתי לחמניות. גמעתי בלגימה את התה, אולם לא יכולתי לבלוע יותר מחצי לחמניה.

אהרוני ישב עמי ליד שולחן אחד. אני חושב שברגע זה נשברתי. הייתי מבולבל ונסערה. ולא התאפקתי מלהוציא מה שבליבי על אהרוני:

„למה דווקא אותי? מי אני שהייתם צריכים לעשות את כל העסק דווקא לי?”

אהרוני שתק, חיכה עד שהתרגשותי תעבור, ואז הציע לי שוב: „אני מציע לך להבדק במכונת האמת.”

עניתי לו: „אמרת לי: תנו לי קודם לראות את תמיר.”

אחרי שתיקה קצרה הוספתי: „אתמול אמרו לי שאני משקר, צעקו עלי, אתה רפי נלטון השני? והודיעו לי שהבוקר יביאו אותי בפני שופט. אמרו לי כבר כמה שנים אשב בבית-הסוהר, אמרו לי שעוד לפני שבאתי למשטרה כבר היו כל ההוכחות נגדי. בשביל מה אתה צריך אותי עכשיו למכונת האמת?”

ושוב גילה אהרוני את כל ישרו וטוב ליבו: מה שאמר כל שאר קציני המשטרה אינו שייך לו, הוא מסתייג מזה, יתכן שהם לא אמרו לי אמת מתוך סריק מקצועי, אבל הוא אמר רק את האמת והוא רוצה שאבדק במכונת האמת.

רק אחרי שאתיעץ עם תמיר, עניתי לו. ואז הוא אמר: „טוב, בוא נעלה למעלה, תמיר מחכה לנו.”

החוקר זאב שטיינברג, לשעבר מפקד בולשת תל-אביב, עתה חוקר פרטי, החל בחקירת חסיפתו של תבור עוד במוצאי שבת, אחרי שהוזעק על-ידי המערכת. אחרי פעולה נמרצת של 24 שעות, שנסי תיעה בקבוצה גדולה של מתנדבים, הגיע למסקנה שאין קשר בין החסיפה לחוגי הספורט.

זאב שטיינברג, לשעבר מפקד בולשת תל-אביב, עתה חוקר פרטי, החל בחקירת חסיפתו של תבור עוד במוצאי שבת, אחרי שהוזעק על-ידי המערכת. אחרי פעולה נמרצת של 24 שעות, שנסי תיעה בקבוצה גדולה של מתנדבים, הגיע למסקנה שאין קשר בין החסיפה לחוגי הספורט.

„תמיר לא טוב בשבילך!”

לינו לחדרו של מפקד הנפה הרומית, או סגנו. תמיר עוד לא היה שם. אהרוני ואני שוחחנו קצת. הוא היה משוחח עמי על בעיות אישיות — כמו איפה למרותי, איפה הייתי בצבא — ומגלה לפני גם את בעיותי האישיות. כך, למשל, כאשר סיפרתי לו כי נאלצתי להפסיק את לימודי המשפט וכלכלה בגלל העבודה בעתון, אמר לי אהרוני: „נדמה לי שאני זוכר אותך משם. גם אני התחלתי ללמוד ונאלצתי להפסיק את העבודה בגללכם. בוא נפסיק את העבודות שלנו ושנינו נלמד משפטים.”

אחרי שתיקה קצרה הוסיף בחיך: „שמע, אולי אפשר לארגן חסיפה של פרופסור שאקיי (פרופסור שאקיי הוא מרצה לסדעי הסדינה בבית-הספר הגבוה למשפט וכלכלה). למצן ההגינות עלי לציין שאהרוני אמר לי שדברים אלה אינם לפרסום. אולם גם מה שאני סיפרתי במשטרה לא נועד לפירסום. אחרי שהמשטרה הפרה את כלל סריות הורעתי, ומסרה אותה לעיתונים שהיא רוצה ביקרם, אני רואה את עצמי חופשי מכל התחייבויותי. בין שאלה אישית אחת למשנה, היה אהרוני מחזיר שאלה הנוגעת לפרשת חקירת.

אל תתיאש — עשן „כנסת 6”

שולחן כתיבה ע"ג לתלמיד

לדך ישקוד על שוריי, אם תקנה לו שולחן כתיבה „עונג”. הדבר יתבטא בצינוני הטובים ובבסתונו העצמי.

שולחן-הכתיבה „עונג” תוכנן במיוחד לילדים, עשוי מחמרים משובחים ומצופה פור-מאייקה.

דמקען ילדינו — הכל מן המובחר

עונג

בית תרומה נרהיים מתקבלים

האם הגיע הזמן לחדש את מינויך?

מינויים המקבלים תזכורת על הסיום המתקרב של מינויים מתבקשים להעביר את דמי-החידוש בהקדם.

עקב הדרישה הגדולה ל-עיתון אין באפשרותנו לה-בטיח את המשך המשלוח למינוי אחר תום תקופת ה-מינוי. על-מנת למנוע אכ-זבה — נשמח אם תחדש את מינויך מייד עם קבלת התזכורת.

בי"ס לפקידות מרכזי מורים וסמכים

ה'תש"ט 12 ת"א

קורס מזורז לפקידות אחרי חנוכה
קורס לקצרנות אנגלית GREGG